

прати скритоуь одного отъ слугуь си въ гостинницѣхъ да попыта, дали наистинѣ тѣзи чужденцы сѣ скоро дошли и тамъ ли сѣ слѣзли на вѣрно.

Когато слугата ся завърнѣ и донесе положителенъ отговоръ, Гаина пріе едно по друго нѣколко чаши и наченѣ искусно да ги подпытва; и залови разговорътъ точно за това което искахъ на научать двамата му спопойници.

— Обычате ли ловѣтъ?

— И двамѣ сме луды за ловѣ. Една отъ причиниь за които сме напуснали Италиѣ и сме дошли тука е и желаніето да опытамы ловѣтъ на Анадолю.

— Имамъ една чешличетина на сушѣхъ въ насрѣщныь брѣгове на Азіѣ, което е много изгодно мѣсто да ся излѣзва отъ тамо на ловѣ. Много Европейцы мои пріатели сѣ постѣгли туй мѣсто и сѣ оставали благодарни. Честитъ ще ся считамъ ако могъ да направѣхъ да възимате наслажденіето да видите туй мѣсто и да ви угоди.

— А ный ще да ви бѣдемъ признателны до живогъ.

— Нѣмате освѣнъ да ми опрѣдѣлите деньтъ и часътъ за да вы дамъ водители и прѣпорѣчителвы до настоятеля ми тамо, и ето желаніето ви исполнено.

Ходяніето ся угласи. Гаина каза че утрѣ еще, ще ся погрыжи да имъ намѣри водачъ и си устоя на думѣхъ, защото бѣше рано еще когато прѣдпоменжтыйгъ слуга отъ гостинницѣхъ на *Жельзный Якорь*, извѣсти на непознатыь чужденцы, че человекъ нѣкой пратенъ отъ Гаинѣ, ги чака въ вѣшинѣхъ стаѣхъ.

Двамата съгледачи излѣзохъ, а Гаиногътъ человекъ имъ каза:

— Г-нъ Гаина мя прати да ви кажъ че азъ съмъ вашыйгъ водачъ за на вѣнъ. И готовъ съмъ, не ми остава друго нѣщо освѣнъ да ми опрѣдѣлите деньтъ и часътъ въ който желаете да трѣгните.